

ЛИС МИКИТА

Ч. 1 Січень 1976

Ціна 50 ц. Рік 26

МИ і 200-ліття

Handwritten signature or mark.

О, художнику, з пальцями вмілими!
Намалюй мене з крилами білими.
Намалюй мене, як пташину!
Не малюй мене,
як — людину.

Може голубом я заворочу,
Полечу, полечу — куди схочу!
Може в небо зведусь я чайкою,
Білоперою стану байкою...
Журавлем знесусь,
Закигличу „Кру!“
В чужині помру?
— В чужині помру!

Або жайворонком
Піднесусь у вись!
Ти ж умієш все!
Намалюй, не бійсь!
А як крил не даси —
Дай, мій голубе,
Мені небо все,
Ясно-голубе!
Намалюй мене хоч калиною!
Не малюй мене
Лиш — людиною...

Зоя Когут

МАЙЖЕ МОЛИТВА

За що ж мене карати будеш?
Якщо Ти добрий — усмінешся,
Нахилишся і приголубиш
І скажеш: бідна, бідна пєся.

За що ж мене карати будеш?
Якщо Ти строгий — станеш хмурен,
Нахилишся, за чуб поцупиш
І скажеш: бідний, бідний дурень!

Б а б а й

Останнє Щастя

Як живеться? Як ся маєш?
Знов календарі гортаєш?
Знов старі листки читаєш?
Знов своїх вулиць шукаєш?
Ну, скажи-но, як ся маєш?

Голова болить від смутку?
Смуток не минає хутко?
Плачеш в нейльонову хустку?
Що ти кажеш?! Зле ся маєш?

Брат, сестра щоночі сняться?
Батько? Мати? Тітка Настя?
Діло й баба? Ах, не знаєш!
Щастя маєш! Щастя маєш!
Б а б а й

● Босоніж ходити лицьом тільки тоді, коли маєє чере-
вики.

● Не шукай діри в дірі.

● Яке призначення людини? Бути людиною.

Д О К И ?

У застоянній калюжі
Потапаєм нині, друже,
Диригують всюди нами
Партії з поплентачами.
Навкруги нас примітивні
Посеред халтури зливи,
Ми ж — убуті й неголодні
Душимось в сірко-водні
Є у нас „авторитети“,
Самозванці, „комітети“,
Є „знавців“ велика сила,
Що того не знають діла,
Про яке в „премудрій“ мові
Нам торочити готові...
Серед нашої громади
„Діють“ рідні Торквемади,
Це духові ті каліки,
Що принижують велике.
Доки ж нам таке терпіти,
Що ж це ми — наївні діти?
І. Ж а к

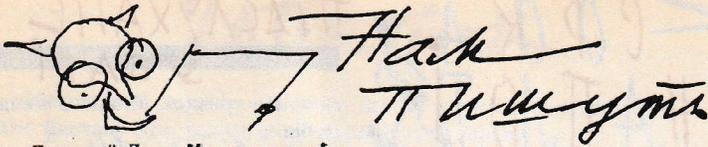

КУПІТЬ КОНЯ

дешево дам,
бо паші не стає —
дергу й уздечку
теж беріть —
кінь, хоч підтоптаний
ще деколи брикає,
а часом навіть
крила розпростяже,
непростий він —
крилатий
із пореклом
„Пегас“ —
купіть, а ні
задармо подарую,

але тоді
не заглядайте
в зуби!...

М а р г о

Дорогий Лисе Микитовичу!

Чи Ти читав у "Свободі", що сказав проф. А. Сахаров представникові Комітету Оборони Валентина Мороза, котрий розмовляв з професором телефонічно?... А Сахаров мав сказати: "Все те, що Ви там робите, дуже добре і потрібне, але чому хтось не займеться допомогою родині Юрка Шухевича?"

Скажи, як ми тепер виглядаємо перед світом з усіма нашими "Комітетами Оборони" і "Визвольними Фондами"?

О. П-к, Нью Йорк

Є в Торонті симпатична пані — Марія Козак. Вона то доконала великого діла: видала книжкою твори Уляни Кравченко.

Цю книжку, як "рецензійну" пересилають нам з Торонта з таким листом:

Дорогий розумний Лисе!

Ой чи чув Ти? — книжка пише!...
Книга синя, зберегуша,
А була немов пропаща...
В ній ожила нам "Бабуся",
Жінка славна, дуже умна:
Її серце і любов
До дітвори кличе знов!

Білобока

Дорогий "Лисе"!

Хочу звернути Твою ласкаву увагу на таку контрверсію: коли наше ВШ. Жіноцтво голодувало під "Об'єднаними Націями" в Нью Йорку в обороні В. Мороза і Л. Плюща, нам важко було випросити два-три рядки згадки про те у впливовому "Нью Йорк Таймс"-і. Коли ж, в передріздвяному сезоні наші Пані стали облягати українські м'ясарні на "Давтавіні", на це зразу звернула увагу кореспондентка впливової газети і в числі за 17-те грудня м. р. присвятила довгий ентузіастичний репортаж м'ясарській фірмі Я. Куровицького при 1-ій Евню, а навіть почала цю статтю українським словом — "Смачного"!

З чого виходила б моральна наука, що споживанням смачних шинок, ковбас та інших паштетів можна іноді краще прислужитись українській справі, ніж ... голодівками.

Давнтавонець

З Чикаго долітає до нас "Плач Ярославни"...

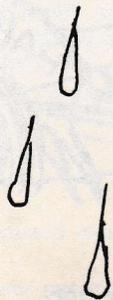
Ще в лютому 1974-го року СФУЖО проголосило літературний конкурс, потім признали нагороди, проголосили в газеті, але нікому дотепер ані нагороди, ані повідомлення не переслали.

Одна з нагороджених пише:

Рік минув, мінає другий,
Вже й "жіночий" проминає, —
Дармо нагороди жду,
Бо від СФУЖО — ні дуду.

Важко трьох людей зібрати,
Щоб папірчик підписати, —
А я жду, як вдень, так в нічку, —
Впало десь, як камінь в річку...

Нагороджена з Чикаго

ХВАЛЬНА РЕДАКЦІЄ!

Український Лікарський Вісник через брак фондів перестав виходити. Кажуть, що Українське Лікарське Товариство звернулось до Об'єднання Українських Письменників „Слово“, до Світового Об'єднання Українських Професійних Музик та до „Діячів Українського Театрального Мистецтва“ з проханням, влаштувати спеціальні вечори на допомогу одинокому українському журналові медичному у світі!

Привіт! К.О.

З Канади

● В Вінніпегу було двоє святкувань 25-ліття УВАН у Канаді: перше "назбитки", а друге напавду.

● На ювілейній доповіді в УВАН у Вінніпегу дискусант гаряче запитав проф. Ю. Шевельова:

Як має бути — на Україну чи в Україну?

Доповідач відповів:

— Не важно з яким приименником поїдемо, щоб тільки можна було поїхати.

● В кінці грудня ц. р. проф. Яр Рудницький їде до Австралії відсвяткувати чергове 30-ліття УВАН. І цим він стане найбільш ювілейною постаттю в 1976 році.

НАШЕ МОВОЗНАВСТВО

Знану в Нью Йорку студентську активістку спитала її подруга:

— Галю, я чула, що ти вивчаєш російську мову?

— Так, — відповіла активістка, — і вже знаю всі брудні слова, яких буду вживати на міжнародніх конференціях, в сутичках з москалями.

КІНЕЦЬ ЖІНОЧОЇ ОПРЕСІЇ

— Татусю, вилізь з-під ліжка!
Рік Жінки вже скінчився!

СТАХАНОВЕЦЬ

Золотоустий верховний пластовий духовник, о. крилошанин Богдан Смик з Ютики, почав свою промову на "жіночому" бенкеті Союзу Українок Америки в Коговзі, Н. Й., такими словами:

— Я вже сорок років каджу в церкві, але той Дурбак таки мене сьогодні перекадив! Але моїм бажанням було б, щоб він завжди вживав доброго кадила, з файним запахом!

КАМІНЬ

З незнаних віків
із горячі шаленої
поволі остигав-заціпенів
на Камінь.

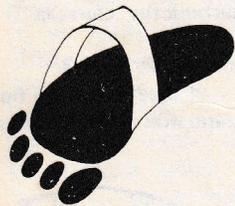
Хоч нищать жара, морози,
мсяться вітри-гурагани
уп'явшись в землю
сторчить Камінь.

Прогрес, кричали всі,
в машинах змололи,
зробили пудер-цемент
пропав Камінь.

Додали домішок немало,
однак у злуці із водою
цемент заціпенів-затверд
на Камінь.

Так наперекір всім
знову став сам-собой
вже непоборий во-вічні
віки. Амін.

СІРИЙ

Пантофлі по-советськи

БУВАЮТЬ ЗАПИТАННЯ

— Чи ти, мамо, жила раніше
в землі?

— Звідки це прийшло тобі на
думку?

— Бо вчора, як приїхав татів
товариш, то глянув на тебе й
запитав тата нишком: "Де ти
таку бабу викопав?"

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ ВІЗ

Щораз частіше пишуть про потребу
польсько-українського зговорення.

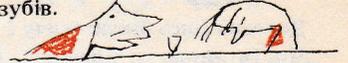

— Віз є, коні є, навіть собаки вже брешуть, нема тільки кому їхати!...

ПІДСЛУХАНЕ

— Не гризися, Миколо, шкода
зубів.

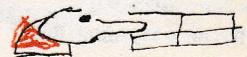
— Сьогодні батьки не мають
поняття, як треба виховувати
їхніх дітей, хіба що йдеться про
діти сусідів.

— Мені всьо — фук! Я можу
жити навіть сто років!..

— Чому я не оженився? Люблю
подорожувати літаком, поїздом
чи автобусом — сидіти при
вікні. Жонатий не може.

— Найбільший наркотик ви-
найдений людиною — це "сло-
ва".

— Ностальгія не є вже тим,
чим була колись...

— Який вислід вчорашньої
гри?

— Зремісували.

— А до перерви?

— Шукаю мешкання. З лаз-
ничкою...

Е. К.

Нещодавно стрінув я мого друга, відомого ентузіаста, коли йдеться про пропаганду української справи.

Він, завжди повний енергії і запалу до праці, був тим разом мов не той. Що з тобою? Ти хворий? — Чи може риба не брала? — запитав я знаючи, що мій друг крім зацікавлення суспільною працею, був не аби яким рибалкою. — Ні одне ні друге. — Відповів зрезигновано мій приятель, а далі почав розповідати:

Бачиш кілька тижнів тому звернулась до мене одна наша студентка за порадою, як влаштувати українську виставку, щоб не виглядала шабльоново. — Бачите сказала вона — університет де я студіюю, підготовляється до святкувань 200-річчя ЗСА і на початок влаштовує виставку під кличкою: "Що дали Америці наші етнічні групи"?

От — подумав я — є дійсно добра нагода відступити раз від шаблону і згідно з темою виставки зацікавити студентів з тими нашими славними людьми, що працювали тут в Америці та причинилися у великій мірі до розвитку культури і науки на землі Вашингтона. І тут порадив я нашій студентці замовити портрети Олександра Архипенка, визначного скульптора світової слави, що викладав мистецтво на університетах Америки і другого з черги проф. інж. Степана Тимошенка, теж світової слави вченого, що дав наукові підстави до обчислювання міцності будівельних матеріалів. Запрошений американськими університетами вчив тут довгі роки. До цих портретів слід додати біографії обох вчених а самі портрети прикрасити українськими вишивками. — От так то я придумав і з цим проєктом пішла моя студентка на засідання комітету.

Вчора стрінув я її і вона розжалена розповіла мені, як закінчилась історія з виставкою.

Покликано комітет зложений з 24-ох осіб, а з Централі запрошено ще спеца від влаштування етнічних виставок. Коли ж моя студентка виступила зі своїм проєктом, на залі счинився зараз же крик і галас. Хтось крикнув, що Архипенка мало хто знає, а інші, не дочувши прізвища, обстоювали, що не варто його спрощувати, бо він, мовляв, старий і вже так дрібненько гопака не затанцює, як це було колись. Я пробувала вяснити, що тут йдеться про Архипенка скульптора а не танцюриста Авраменка, та мої слова губилися у загальному галасі. До цього хтось крикнув, що Тимошенко це мабуть кривний того Тимошенка, що був большевицьким маршалом, а це вже перерішило цілковито справу.

Під проводом етніка з Централі, комітет вирішив додержуватися дотеперішніх метод урядкування виставок. Випозичено від тої самої пані що рік-річно, кілька тих самих гуцульських різьб, а кожна з комітетових пань скинула кілька вишивок. Правда, що дехто з наших, що прийшли оглянути виставку жалувалися, що експонати народної творчості були накопичені, як товар у крамниці, та американські студенти і гості виставку, як звичайно, хвалили. А вже найбільше смакувала їм в буфеті наша ковбаса з капустою, яку вони називали "поліш кілбаса".

От таку то історію розповів мені мій зажурений приятель, а я, щоби його якось потішити, сказав: — Не журися друже, ще не все пропало. Сподіймося, що в 300-річчя американської незалежності наші виставки будуть виглядати краще.

Гісторікус

З КЛЮБОВИХ РОЗМОВ

— Чи ви бачили картину Реліна, як запорожці пишуть лист до султана?

— Ні, але я бачив, як наші патріярхальники писали листа до Папи Римського.

Таси кури моя!

Президент найменував Д-ра М. Куропася своїм асистентом для етнічних справ.

УКРАЇНСЬКІ ТЕМПИ

Кореспондент "Ліса Микити" в Нью Йорку звернувся до заступника голови Комітету для відзначення 200-річчя Незалежності Америки, ред. Ярослава Гайваса, з таким питанням:

— Як думаєте, Пане Редакторе, чи американські українці зберуть в цьому році мільйон доларів на покриття коштів ювілейних святкувань?

— Такими темпами, як ми це робимо, — відповів редактор Гайвас, — краще було б уже тепер почати збірку на відзначення роковин Американської Цивільної Війни...

СОВЕТСЬКІ КОНСЕРВИ

Внаслідок політики відпруження пожвавлюються торговельні взаємини між Америкою і СССР. Америка, крім водки, буде імпортувати з Советів теж різні консерви, як оце показано.

РОЗМОВА ДВОХ ЧЕХІВ:

1-ий: Чи росіяни наші брати, чи приятелі?
2-ий: Очевидно, що брати.
1-ий: Чому?
2-ий: Бо приятелів можна вибирати.

Звідки йдем, то йдем
В "Діадем" зайдем!
Не довго треба ходити:
Просто з "Лиса Микити"!

Вже тепер можете порадувати Ваше око виставкою вибагливих весняних строїв у цій популярній між своїми та чужинцями українській галантерейній крамниці
Марії і Володимира Заклинських
"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

Вже вийшла книжка повість Б. Нижанківського

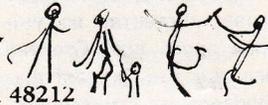
СВЯТО НА ОСЕЛІ

Ціна книжки — 5 дол., з пересилкою — 5.50 дол.
Замовляти в автора:

B. Nyzankiwsky
3916 Yemans

Hamtramck, Michigan 48212

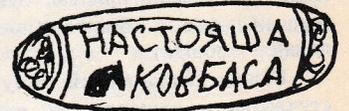
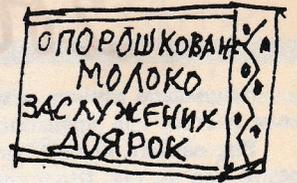
або в адміністрації „Лиса Микити“.

З додаткових ілюстрацій до нової книжки Б. Нижанківського „СВЯТО НА ОСЕЛІ“.

— А мене з селепка ніхто не скине!

НА ПОЛІТИЧНОМУ ПЕРЕЛАЗІ

— Ви чули: совети хочуть відкупити від Америки Аляску!

— Навіщо їм потрібна Аляска?

— На ГУЛАГ для американських капіталістів, щоб не везти їх аж на Сибір, коли СССР дожене Америку.

І ВОНИ МАЮТЬ ПРЕМ'ЄРА!

— Слухайте, чому наші буковинці так гордо ходять по Другій Евню?

— Бо головою Виконавчого Органу УНРади став буковинець, доктор Леонтій!

"ЧИ" — і — "ЧОМУ"?

Чи це правда, що президент УККА, проф. Лев Добрянський, запишеться в 1976-му році до Гарварду, на початковий курс української мови?..

Чи це правда, що редактор Уляна Любович через "Наше Життя" має зламане своє власне життя?..

Чи можна замінити "Тиждень Людських Прав" у вільному світі хоч би п'ятьма хвилинами свободи під советською кормигою?..

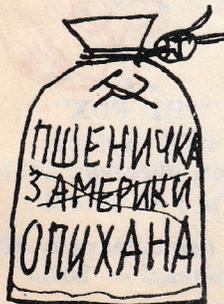
Чому в новій книжці Богдана Нижанківського, "Свято на Оселі", більше випивають, ніж закусують?..

Чому в Америці так багато шкіл, а так мало вихованої молоді?..

Чому в Році Жінки помирало так багато мужчин?..

Чому українські Вдови не створять свого Світового Об'єднання?..

Чи злуку журналу "Сучасність" з "Українським Самостійником" треба теж зарахувати до консолідації нашого політичного сектора?..

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240

ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТ

Phones KE 1-1303,

В. КУКУРБА
менеджер

Винаймаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

Одинока українська фірма на степі Мішіган.

З Новим Роком, з новим щастям

Пан Гриненко Вас вітає.

І до свого Ресторану

Всіх Вас нині запрошає!

Ніде не пообідаєте і не повечеряєте так смачно і по-домашньому, як в

УКРАЇНСЬКОМУ РЕСТОРАНІ

в Українському Народному Домі в Нью Йорку

(власник — п. Михайло Гриненко).

Великий вибір крайових і американських страв. — Чемна й різномовна обслуга.

В сусідстві до Ваших послуг — бар "Лис Микита"!

Ресторан відкритий щоденно, від год. 2—11, в суботи і неділі, год. 12—11. Наша адреса:

Ukrainian Restaurant, 142 Second Ave., New York, N. Y. 10003, Phone 533-6765

Дорогий Пане Зазуля!

Давном вже до Вас не писала через тоті розмаїті сьвета, бо, як знаєте, 75 рік мав не тільки звиклі сьвета, як звиклі, але ше мав спеціальні, рокові. На пірший штих — розумієсі — ішов "Сьветий Рік", а до купи з ним ішов "Рік жінки". Повім Вам правду, жи сі бою, жи з тої воказії, кубітам ше венци навалет роботи, а шо сі тичит "вумен либерейшен", то нам тагжи не буде добра. Бо дивітсі, шо сі діє на сьвіті, чисто якесь світове "куку-на-мунню". Німецкі кубіти взелисі до рабунків і ніц но нападают на банки, а американки знов ходет з ліворверами і роблет польоване на самого президента, так, жи він навіть носа не може показати з того Білого Дому (з якого "білого", як навколо него повно чорноти).

Як не було того зрмінання з хлопами, ту кужда кубіта ходила си ги тота крульова, ніц но сі по хаті крутила, хиба тіцько з нудів троха попритала, чи зварила. А то тепер і на роботі, і в хаті, і в городі тра сі напорпати тай у ворганізації тра якусь бифетову здіяльнісьць показати, так, жи для себе нема часу навіть на тотой "мейк-ап" — жи бисьте знали.

Пірший раз від сотворене сьвіта, трафилосі нам, кубітам, як сьліпій курці просо, жисьмо мали таке річне сьвето, але ми не вміли того використати. Ви би виділи, якби так проголосили "Сьвето мужеського роду", то вони би показали, як сі светкує; пірше, жи жадний ніц би не ткнув ані пальцем биз цалий рік, і кужтого дне мав би сьвєточне посиджене... в національній альбо парафіяльній барі. А ми?

Було в газетах, жи ніби з'їхалисі кубіти з цалого сьвіта в тотім якімсь Мек, мек... сику; писали, жи там сі страшні на раджували, але шо урадили, то таки не знати, бо докладні не писало, а наших там не допустили. А ті советчики, то свої деле-гатки привезли щопасом, не відступали від них ані на крок, по петах їм ставали, аби сі котрійсь шось за позволєнням не вирвало альбо, жиби

котрась не замінала совецкого рау за капіталістичне лекло.

Чулам, жи в Советах кубіти цалком зрімнані з хлопами... ведлуг тежкой роботи, а навіть востатно наступило таке зрімнане, жи хлопи ніц не роблят, тилько наглядаят над кубітами при роботах. При мулерці, то кубіти двигают тежкі блаки, цеглу і муруют, а хлоп ніц тилько тримае пйон альбо прикладае васервагу.

Там то зрімнане, як знаете, егзистуе ше від ліворуцці. За піршого визволене Галичини (колька би їх сколола), то — припоминаю собі, — ми кубіти мали навіть свое сьвето, жи припало на 8-го марці, а мислите, жи хтось з нас мав спокій альбо відпочинок в той день? Де там — ніц но мітінги, а там цаллий час, як то кажут, гадане з розповяданем — як — то добре кубітам за совецкаї владзи (такий рік на них) і як — то товариш Сталін за тото вьсо сі старае і за куждим словом "Сталін", апсалютні і мусово тра було вставати, но і браво треба було бити тай кричати на цаллий писок "хай живе товариш Сталін"; носьте сіли і знов ставай, бо той політрук тилько Сталін і Сталін і шераз Сталін (холера їму в живіт), а ми шо сядем, то вставай і вставай, так може зі сто рази на годину, то сьвето тегнулоссі до самого вечера — ну то може собі придставити якам була щаслива, жи сі тото сьвето нарешті скіньчило. А на-

віть приїхав до нас якийсь з партії, жи го називали "товариш уполномочений", досить того, жи він втєв балак "як харашо тепер даже стало жить, бо каждая женщина может работать на любой работе, даже может бить і трубочистом", то ест коміняром. Тепер розумію чому там фурт їздит та чорна Дейвіс, бо там можна дістати екстра файну посаду, ту в Америци таких нема. Як вже тримаю при советах, то певні знаете, жи з того зданя рацїі, жи тепер настала тота політична "дилетанта", американ підсадив москаля з тов їго ракетов високо-високо (певні хтїв го навчити літати), бо, знаете, жи москаль драпавсі і драпавсі на місяць і ніяк не мігсі видрапати, під жадним варунком. А тепер може сі видрапае, бо виділисьте на телевизїі, жи американ подав му руку там в повітїю, певні, жиби не впав і повів му "ГУД ЛАК", а той якось не дочув, чи не зрозумів тай сі питае "КАК, КАК?", а американ на тото: "ГУД ЛАК — дацо!"

І я тиж повім Вам на нинька ДАЦО!

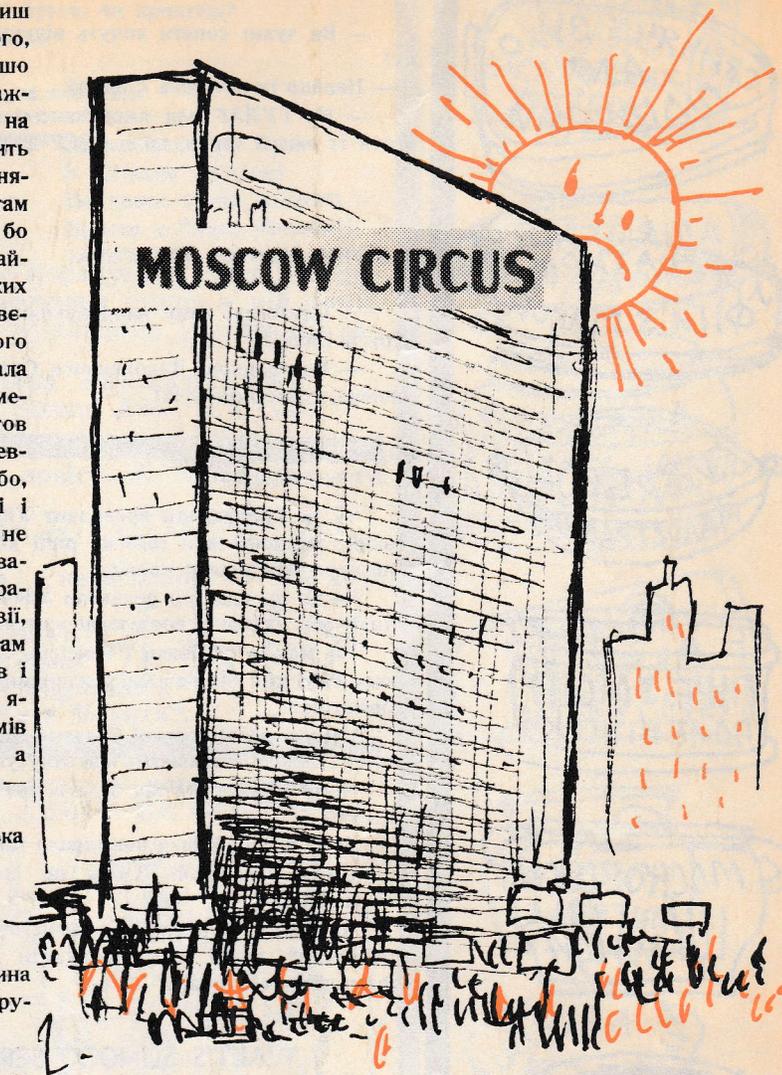
Ваша: Язичинська

ПОМИЛКА

— Отче, чи повинна людина тягнути користі з помилки другої людини?

— Але ж очевидно, що ні.

— То прошу мені віддати 50 долярів, які я вам заплатив минулого року за мое вінчання.

З НОВИМ РОКОМ ОБ'ЄДНАНІ НАЦІ ЗМІНИЛИ НАЗВУ ІНСТІТУЦІЇ

ПРЕСФОНД

Дол. 20.00: о. Ігор Мончак.

Дол. 10.00: о. крилош. Іван Прокопович.

По дол. 5.00: В. Дучинський і С. Костик.

По дол. 4.50: о. М. Головінський, А. Дяченко-Кочман, В. Коструб'як, І. Каменецький, Р. Марціняк, Ю. Пастернак, В. Дуб, Д. Герчанівський, Б. Сторожук, П. Витвицька, Б. Бакало, М. Захарків, Я. Єлиїв, Р. Ващук, М. Петик, о. Т. Атаманюк, о. Б. Ђжак, П. Гудзовський, Л. Дончук і М. Заверуха.

Дол. 3.50: Д. І. Юрчишин.

По дол. 2.50: О. Олесницький, О. Боечко і О. Гец.

По дол. 2.00: Д. Кунько, А. Демус, С. Климкович і Гр. Павлушевич.

По дол. 1.50: Ю. Гордієнко, М.

Матвійків, Д. Струк, С. Кічоровська, Е. Верес, Р. Борковський, М. Береза, Д-р Ю. Бабій, Т. Давидович, М. Горбань, А. Кравчук, М. Романко і П. Баб'як.
По дол. 1.00: Д-р Т. Сеньковський і О. Лисько.

Широ дякуємо!

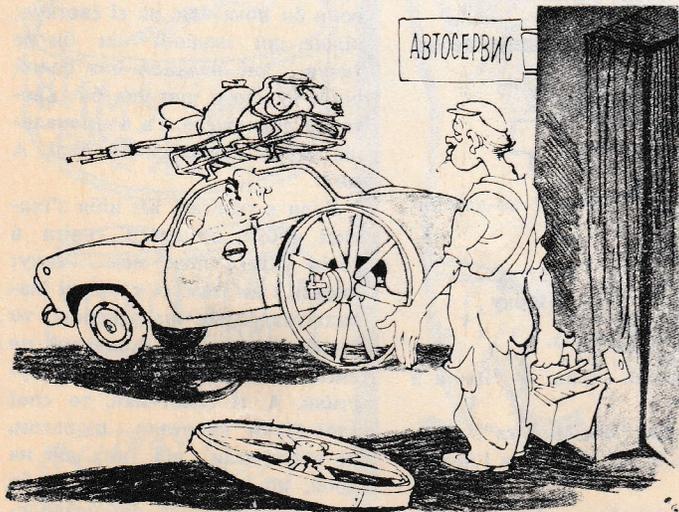
"THE FOX"

4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210
Tel.: VI 2-7476

Річна передплата в ЗДА
і Канаді — \$5.50

Editor Edward Kozak

СОВЕТСЬКА ТЕХНІКА

— Інших коліс немає!

„Крокодилъ“